

Interdyscyplinarne warsztaty dedykowane
wsparciu rozwoju studenckiego ruchu
naukowego na uczelniach niepublicznych.

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

CIRSA

**Student
na 100%**

14.10 i 21.10. 2024
Ostrowiec Świętokrzyski

WPROWADZENIE

Zapraszamy serdecznie na interdyscyplinarne warsztaty, których celem jest rozwój studenckiego ruchu naukowego na uczelniach niepublicznych. Przygotowaliśmy dla Was 10 godzin warsztatów podzielonych na 5 modułów:

- **Moduł świadomościowy**
- **Moduł prawno – organizacyjny**
- **Moduł naukowo – metodologiczny**
- **Moduł integracyjny**
- **Moduł – mentoring**

Zajęcia będą odbywały się w systemie seminaryjnym w 12 osobowych grupach. Poza warsztatami do Waszej dyspozycji będzie specjalne stanowisko, gdzie będziecie mogli uzyskać wszystkie niezbędne informacje dotyczące programu Erasmus +.

Warsztaty odbędą się w dniach 14 października i 21 października 2024 roku w siedzibie Akademii Nauk Stosowanych im. Józefa Gołuchowskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim.

Zapraszamy i do zobaczenia!

MODUŁ ŚWIADOMOŚCIOWY

Prowadzący: Wiktor Możgin

Opis modułu:

Studia są jednym z najlepszych etapów w życiu młodych (i nie tylko) ludzi. Podjęcie decyzji o studiowaniu stanowi pierwszy krok na długiej ścieżce zdobywania wiedzy oraz umiejętności, która nie zawsze jest uścielona kwiatkami, łatwa i przyjemna. Tym niemniej przezwyciężenie wszystkich trudności wykształci w każdym z Was niezbędne umiejętności do radzenia sobie w życiu. W ramach niniejszego modułu dowiedziecie się: po pierwsze, jak stawiać cele i je realizować (przecież dla Was takim celem nadrzędnym będzie ukończenie studiów), po drugie, jak w pozytywny sposób odbierać różne sytuacje, nawet te najbardziej beznadziejne, oraz po trzecie, studia – to proces zdobywania wiedzy, poznacie więc jaki styl uczenia się posiadacie, aby w trakcie studiowania właśnie na nim opierać się i nie przyjmować się, że czegoś nie możecie zrozumieć albo zapamiętać. Moduł świadomościowy przybliży Wam zasadnicze strategie uczenia się, aby z uśmiechem na twarzy przeżyć tę piękną przygodę, zwaną – studiami!

Czas trwania: 120 min.

Cele:

- uczestnicy poznają swoje osobiste sposoby wytyczania celów,
- uczestnicy poznają kroki na drodze do celu w zależności od posiadanych predyspozycji,
- uczestnicy poznają sposoby rozwijania inteligencji motywacyjnej,
- uczestnicy nauczą się stosować w praktyce sposoby określania celów,
- uczestnicy zrozumieją, czym jest pozytywne nastawienie,
- uczestnicy określają, w czym widoczne jest pozytywne nastawienie,
- uczestnicy poznają sposoby radzenia sobie w trudnych sytuacjach,
- uczestnicy zrozumieją wpływ pozytywnego i negatywnego nastawienia na działania ludzi,
- uczestnicy poznają sposoby rozwijania w sobie postawy związanej z pozytywnym nastawieniem,
- uczestnicy poznają swój styl uczenia się.

Materiały dydaktyczne:

- Materiały do zapisywania i prezentacji pomysłów (arkusze papieru typu flipchart lub tablica, markery lub kreda).
- Długopisy lub ołówki, kartki dla każdego uczestnika.
- Zdjęcie gór.
- Karty pracy „moim celem jest”.
- Piłka.

- Kolorowe kartki do zapisania oceny szans powodzenia.
- Obrazki wycięte z kolorowych gazet, przedstawiające różne trudne sytuacje, np. żaglówka w czasie sztormu, gwałtowna ulewa, powódź, huragan itp.
- Test na style uczenia się (dla każdego uczestnika).

Część I. Wprowadzenie.

Ustalenie z uczestnikami warunków, które będą obowiązywać w trakcie zajęć.

Część II. Jak wyznaczać cele?

Każdy z nas ma swój styl związany z osiąganiem celów – jedni są „punktowi”, drudzy „przedziałowi”, a jeszcze inni potrafią przełączać się z jednego stylu na drugi w zależności od sytuacji. Nazywa się to inteligencją motywacyjną. Możemy ją rozwijać w sobie i uczyć się dobrać odpowiednie sposoby osiągania celu w zależności od samego celu i sytuacji, w której się znajdujemy.

Refleksja nad tym, czym są cele? Dlaczego ludzie mają różne cele? Predyspozycje człowieka do osiągania celów.

Zadanie „zdobądź piłkę”.

Zadanie „poznaj współrozmówcę”

Ludzie mają wiele cech, których zmienić nie można, np. kolor oczu, temperament, ale mają też cechy i umiejętności, nad którymi mogą pracować i które mogą doskonalić. Jedną z takich cech jest **inteligencja motywacyjna**. Przejawia się ona w umiejętności dokładnego spostrzegania celów, a czasami traktowania wyborów „mniej więcej” i dostosowywania do nich mądrych strategii postępowania. Jeśli dokładnie opisywaliście ubiór rozmówcy, to znaczy, że potraficie skupiać się na szczegółach. Jeśli tak nie było, to macie tendencję do spostrzegania ogółu. Zajęcia te pozwolą bardzo dokładnie opisywać czego pragniemy i zaplanować drogę do realizacji marzeń.

Cechy dobrze opisanego celu:

- **Motywacja.** Mam motywację do jego realizacji. Czasami musimy niektóre cele zrealizować. Np. zdać egzamin. W takiej sytuacji spróbuj znaleźć wartość, osobistą motywację do jego realizacji, np. chcę mieć spokój i potem więcej czasu dla siebie lub pozytywną motywację; chcę zdobyć wiedzę z tego tematu.
- **Konkret.** Chcę nauczyć się grać na instrumencie a chcę nauczyć się grać na gitarze „*Nothing else matters*” w ciągu miesiąca. Bardziej konkretne cele pozwalają nam ocenić, na jakim etapie realizacji jesteśmy oraz dają nam realny obraz w głowie tego, do czego dążymy.
- **Zasoby.** Jakie zasoby są potrzebne, a jakie już mam do jego realizacji. Np. gitarę mogę pożyczyć od kolegi, a czas wolny zaplanuję.
- **Data.** Np. wyjadę w góry 1 kwietnia 2025 roku. Bardzo jasno wiemy, do kiedy musimy się zmobilizować.
- **Kroki.** Im konkretniej tym lepiej, dzięki nim wielkie cele to proste kolejne kroki.
- **Wyobrażony efekt.** Np. zamiast myślenia chcę być dobrym mechanikiem, wyobraź sobie jak klient dziękuje Ci za rozwiązanie problemu i płaci z przyjemnością :-)

Praca w zespołach „Moim celem jest” – poznamy indywidualne cele uczestników warsztatów i poprzez burzę mózgów spróbujemy znaleźć rozwiązanie jak zrealizować te cele.

Materiał pomocniczy „Moim celem jest”

1. Jakie będą Twoje korzyści z osiągnięcia celu?
2. Czy rzeczywiście chcę go osiągnąć, a nie muszę? Czy mam pozytywną motywację do jego osiągnięcia?
3. Na skali od 0 do 10 określ, gdzie jesteś dziś? Skala obrazuje drogę do osiągnięcia celu.
4. Co do tej pory zrobiłeś/łaś, żeby dotrzeć tak daleko?
5. Skąd będziesz wiedzieć, że przesunąłeś/łaś się na skali 0 – 10? Po czym poznasz, że idziesz w kierunku sukcesu?
6. Co powoduje, że wierzysz, że możesz osiągnąć ten cel? Kto i dlaczego też w to wierzy?
7. Komu będziesz opowiadać o zmianach, osiągnięciach?

Na koniec sprawdźcie:

- czy cel jest konkretny?
- czy ma opisane poszczególne kroki?
- czy ma datę osiągnięcia?
- czy jest realny do osiągnięcia (pokazane są zasoby)?

Część III. Jak radzić sobie z trudnymi sytuacjami?

Ludzie różnie podchodzą do sytuacji, które wydarzają się w ich życiu. Niektórzy mają wobec nich pozytywne nastawienie, inni – negatywne. Czasem jest tak, że nie mamy wpływu na to, co nas spotyka w życiu, ale mamy wpływ na nasze nastawienie wobec tego. Nastawienie człowieka do określonej sytuacji związane jest z jego postawą, w wyniku, której spoznaga on dane aspekty tej sytuacji w pozytywny lub negatywny sposób. Jego myśli i emocje koncentrują się wtedy na pozytywach lub negatywach, co wpływa na podejmowanie działań sprzyjających rozwiązaniu problemu (pozytywne nastawienie) albo powoduje blokadę działań i rozwój poczucia bezradności (negatywne nastawienie).

Zadanie „wycieczka w góry”

Zadanie „trudną sytuacją”

Propozycje radzenia sobie z negatywnymi emocjami i myślami:

- Weź głęboki oddech i spróbuj pozostać spokojnym.
- Zaangażuj się na kilka minut w jakąś aktywność ruchową (np. spacer lub bieg).
- Spraw sobie przyjemność – słuchanie muzyki, hobby, wizyta u przyjaciela.
- Medytuj, módl się lub skoncentruj na doznaniach z otoczenia, które pozwolą ci odpocząć kilka minut, np. odczucie słonecznego ciepła, słuchanie odgłosu deszczu lub skupienie się na przyjemnym zapachu lub widoku.
- Żartuj, by zmniejszyć napięcie.
- Zrób coś, by pomóc innym.
  - Zobacz korzyści płynące z tej sytuacji.
  - Pomyśl, że zawsze jest jakieś wyjście. Jakie jest możliwe w danej sytuacji?

- Jaki pierwszy krok podejmiesz?
- Staraj się znaleźć przynajmniej 3 rozwiązania.
- Porozmawiaj z kimś bliskim, przyjacielem.
- Znajdź kogoś, kto jest fachowcem w dziedzinie stanowiącej problem.
- Przypomnij sobie, po co coś robisz, jaki jest głębszy sens tej aktywności.

Prawo Murphy'ego: im bardziej się czegoś boisz, tym większe prawdopodobieństwo, że to się stanie.

Prawo Kidlina: jeśli jasno zapiszesz problem, to sprawa jest w połowie rozwiązana.

Prawo Gilberta: największym problemem w pracy jest to, że nikt nie mówi Ci, co masz robić.

Prawo Walsona: jeśli informacja i inteligencja będą zawsze na pierwszym miejscu, pieniądze będą napływać.

Prawo Falklanda: kiedy nie ma potrzeby podejmowania decyzji, jest potrzeba niepodjęcia decyzji.

Dobra rada!

Pozytywne nastawienie widoczne jest też w umiejętności dostrzegania codziennych drobnych przyjemności. Warto w ciągu kilku (ilość ustala się indywidualnie) najbliższych dni, co wieczór w myślach dokończyć zdanie: „*Najprzyjemniejszą rzeczą, jaka mi się dzisiaj zdarzyła, było...*”. Lub (dla chętnych) rozpocząć taką zabawę na portalu społecznościowym, gdzie, co wieczór, przez tydzień będą pisać trzy pozytywne rzeczy z całego dnia i nominować kolejne osoby do tego wyzwania.

Część IV. Jak poznać swój styl uczenia się?

Ludzie uczą się w różny sposób. Odbierają informacje ze świata zewnętrznego korzystając ze wszystkich zmysłów (wzrok, słuch, dotyk, węch, smak). Gdy nasz mózg wystawiony jest na działanie bodźców, między komórkami nerwowymi powstają nowe połączenia. Zdolność ta zwana jest plastycznością mózgu. Im więcej bodźców do nas dociera, tym więcej tworzy się połączeń i wzorców uczenia się. I tak na przykład, jeśli w miarę upływu czasu polegamy bardziej na naszym wzroku to ta część mózgu, która interpretuje bodźce wizualne, jest bardziej rozwinięta niż szlaki między mózgiem a innymi zmysłami. W rezultacie coraz bardziej ufamy naszym oczom. Stąd, kiedy określone wzorce uczenia się stają się bardziej płynne, sprawne i zautomatyzowane, szybciej się uczymy, rozwijając własny, najlepszy dla nas styl uczenia się.

Z upływem czasu u wielu osób jeden ze zmysłów wykształca się bardziej niż pozostałe, wpływając tym samym na sposób uczenia się nowych treści. Na styl uczenia się mają wpływ również czynniki genetyczne i wychowanie. Gdy czegoś się uczymy, musimy koncentrować się nad przyswajaniem nowych informacji, procedur, umiejętności. **Jeśli chcemy, aby nasze uczenie się było szybkie i nie sprawiało nam trudności, abyśmy mogli uczyć się szybko i efektywnie, powinniśmy otrzymywać nowe informacje zgodnie z najbardziej nam odpowiadającym stylem uczenia się.** Powoduje to, że właśnie dzięki temu jednemu zmysłowi odbierane bodźce są lepiej przez nas przyswajane

i zapamiętywane. Mając wiedzę na ten temat sami świadomie możemy organizować sobie środowisko uczenia się, tak aby było dla nas najbardziej przyjazne. Styl uczenia się nie wpływa tylko na naukę szkolną, ale zdobywanie wiedzy i doświadczenia we wszystkich dziedzinach życia, w każdej sytuacji. Niektórzy lubią słuchać i mówić, inni wolą analizować informacje albo obserwować dane zjawiska. Istnieją cztery główne style uczenia się: **wzrokowy, słuchowy, dotykowy (czuciowy) i kinestetyczny**. Większość z nas stosuje najczęściej styl mieszany tzn. wykorzystuje do nauki pracę kilku zmysłów. Trzeba pamiętać, że każdy styl może być skuteczny w nauce, nie ma podziału na lepszy i gorszy.

Test na style uczenia się

Część V. Podsumowanie

Omówienie poznanych treści oraz analiza testu na style uczenia się.

Dyskusja/pytania

Opis modułu:

Studenckie formy organizacyjno - prawne w uczelniach niepublicznych to różne struktury i organizacje, które umożliwiają studentom aktywne uczestnictwo w życiu akademickim, reprezentowanie swoich interesów oraz realizację celów społecznych, naukowych, ale także kulturalnych. Zrozumienie tych form organizacyjnych jest istotne zarówno dla studentów, jak i władz uczelni, ponieważ sprzyja to lepszemu funkcjonowaniu uczelni, a także wspiera rozwój umiejętności miękkich, współpracy oraz odpowiedzialności społecznej wśród społeczności studenckiej. Studenckie formy organizacyjno - prawne odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu studentom możliwości uczestniczenia w życiu uczelni, rozwoju osobistego i zawodowego, a także w kształtowaniu polityki edukacyjnej i społecznej na poziomie akademickim.

Cele:

- uczestnicy sprawdzą swoją wiedzę na temat studenckich form organizacyjno-prawnych
- uczestnicy zostaną zapoznani z wszelkimi studenckimi formami organizacyjno-prawnymi
- uczestnicy zrozumieją wpływ organizacji studenckich na funkcjonowanie uczelni
- uczestnicy poznają zasady zakładania organizacji studenckich

Materiały dydaktyczne:

- prezentacja multimedialna
- przykładowe dokumenty dotyczące organizacji studenckich
- skrypt

Czas trwania: 120 min.

Aktywizacja studentów w uczelniach niepublicznych odbywa się poprzez różne formy organizacyjno-prawne, które umożliwiają studentom zaangażowanie się w życie akademickie, rozwijanie umiejętności, a także realizację projektów i inicjatyw.

Oto najczęściej spotykane formy:

1. Samorząd studencki – aspekty działalności:

1. **Reprezentacja studentów:** Samorząd reprezentuje interesy studentów wobec władz uczelni. Może to obejmować negocjowanie warunków studiowania, organizację wydarzeń studenckich czy współpracę z innymi organizacjami studenckimi.

2. **Organizacja wydarzeń:** Samorząd często organizuje różnego rodzaju wydarzenia kulturalne, sportowe, naukowe czy integracyjne. Może to być okazja do budowania więzi między studentami, a także do wzbogacenia życia studenckiego.
3. **Współpraca z władzami uczelni:** Samorząd może mieć wpływ na decyzje dotyczące życia studenckiego, takie jak zmiany w regulaminie studiów, polityka stypendialna czy opłaty za studia. W niektórych uczelniach niepublicznych samorząd może mieć również reprezentantów w senacie uczelni.
4. **Wsparcie dla studentów:** Samorząd często pełni funkcję doradczą i wspierającą dla studentów, pomagając im w sprawach związanych z ich studiami, problemami akademickimi czy też kwestiami związanymi z mieszkaniem.
5. **Regulacje prawne:** Mimo że uczelnie niepubliczne mają większą autonomię w kwestii wewnętrznych regulacji, samorząd studencki funkcjonuje na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Ustawa ta określa podstawowe zasady działania samorządów studenckich, w tym ich prawo do autonomii i niezależności.
6. **Finansowanie:** W uczelniach niepublicznych finansowanie samorządu może pochodzić z różnych źródeł, takich jak fundusze uczelni, opłaty od studentów czy środki zewnętrzne, np. dotacje lub sponsorzy.
7. **Znaczenie w życiu uczelni:** W uczelniach niepublicznych samorząd może odgrywać szczególnie ważną rolę w kształtowaniu relacji między studentami a władzami uczelni, zwłaszcza w kontekście podejmowania decyzji dotyczących kwestii finansowych i organizacyjnych.

2. Koła naukowe

Cel działalności:

- Koła naukowe na uczelniach niepublicznych, podobnie jak na uczelniach publicznych, są organizacjami studenckimi, których celem jest rozwijanie zainteresowań naukowych studentów, wspieranie ich w pogłębianiu wiedzy z danej dziedziny, a także praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy.

Organizacja i struktura:

- Koła naukowe są zazwyczaj organizowane przez grupy studentów z danej uczelni, którzy dzielą wspólne zainteresowania akademickie. Każde koło ma swojego opiekuna naukowego, którym jest zazwyczaj wykładowca lub profesor związany z daną dziedziną.
- Działalność kół naukowych regulowana jest wewnętrznymi statutami, a także regulaminami uczelni.

Rodzaje kół naukowych:

- W uczelniach niepublicznych, szczególnie tych o profilach specjalistycznych (np. uczelnie biznesowe, techniczne, artystyczne), koła naukowe mogą mieć wąsko zdefiniowaną tematykę, np. koła związane z marketingiem, zarządzaniem, projektowaniem graficznym, informatyką czy prawem.

- Mogą to być również koła interdyscyplinarne, łączące wiedzę z różnych dziedzin, co sprzyja rozwijaniu umiejętności praktycznych.

Działalność i projekty:

- Koła naukowe organizują różnego rodzaju projekty badawcze, seminaria, warsztaty, konferencje, a także konkursy i hackathony.
- Studenci zaangażowani w koła mogą brać udział w badaniach naukowych, publikować artykuły, współpracować z firmami zewnętrznymi, a także realizować własne projekty naukowe lub społeczne.
- Często współpracują z lokalnymi przedsiębiorstwami, co może prowadzić do wymiany wiedzy praktycznej oraz nawiązywania relacji zawodowych.

Wsparcie uczelni:

- Uczelnie niepubliczne często oferują wsparcie finansowe, organizacyjne oraz logistyczne dla kół naukowych. Mogą udostępniać przestrzeń do spotkań, sprzęt, a także środki na realizację projektów.
- Istnieje również możliwość ubiegania się o dodatkowe fundusze poprzez różne programy grantowe, zarówno wewnętrzne (uczelni), jak i zewnętrzne (organizacje, instytucje badawcze, fundacje).

Znaczenie dla studentów:

- Działalność w kole naukowym pozwala studentom zdobyć cenne doświadczenie, rozwijać swoje umiejętności praktyczne, nawiązywać kontakty zawodowe oraz budować CV, co jest szczególnie cenne na konkurencyjnym rynku pracy.
- Koła naukowe stanowią również przestrzeń do integracji studentów, co wzmacnia ich zaangażowanie w życie uczelni i społeczności akademickiej.

Wpływ na uczelnię:

- Aktywne koła naukowe przyczyniają się do podnoszenia prestiżu uczelni, poprzez udział w konferencjach, publikacje naukowe i współpracę z zewnętrznymi podmiotami.
- W uczelniach niepublicznych, które mogą mieć mniejszą liczbę studentów niż uczelnie publiczne, działalność kół naukowych może odgrywać kluczową rolę w promocji uczelni oraz budowaniu jej marki w środowisku akademickim i poza nim.

3. Organizacje studenckie

Samorząd Studencki:

- Główna organizacja reprezentująca interesy wszystkich studentów wobec władz uczelni.
- Organizuje wydarzenia kulturalne, sportowe, integracyjne oraz angażuje się w działalność charytatywną.

- Reprezentuje studentów w różnych komisjach uczelnianych, ma wpływ na podejmowanie decyzji dotyczących życia akademickiego, w tym polityki stypendialnej czy regulaminu studiów.

Koła Naukowe:

- Organizacje skupiające studentów zainteresowanych pogłębieniem wiedzy w określonych dziedzinach naukowych.
- Realizują projekty badawcze, organizują konferencje, warsztaty, a także współpracują z firmami oraz instytucjami zewnętrznymi.

Organizacje Kulturalne:

- Mogą obejmować grupy teatralne, chóry, zespoły muzyczne, a także kluby filmowe lub artystyczne.
- Organizują wydarzenia kulturalne, takie jak koncerty, wystawy, festiwale czy pokazy filmowe, które wzbogacają życie kulturalne uczelni.

Organizacje Sportowe:

- Zajmują się organizacją zajęć sportowych, treningów, a także uczestniczą w zawodach międzyuczelnianych.
- Mogą to być kluby sportowe, drużyny reprezentujące uczelnię w różnych dyscyplinach sportowych, jak np. piłka nożna, siatkówka, koszykówka, czy też mniej popularne sporty.

Organizacje Charytatywne i Wolontariackie:

- Skupiają studentów zaangażowanych w działania na rzecz społeczności lokalnej, pomoc charytatywną, organizację zbiórek czy współpracę z organizacjami pozarządowymi.
- Często organizują akcje krwiodawstwa, pomoc dla schronisk dla zwierząt, zbiórki dla potrzebujących, a także wsparcie dla różnych inicjatyw społecznych.

Organizacje Studenckie o Profilu Zawodowym:

- Skupiają studentów zainteresowanych konkretnymi ścieżkami kariery zawodowej, jak np. prawo, zarządzanie, marketing, IT, media.
- Organizują warsztaty, spotkania z profesjonalistami, dni kariery, a także symulacje procesów rekrutacyjnych.

Organizacje Międzynarodowe:

- Często działają jako lokalne oddziały międzynarodowych organizacji studenckich, takich jak Erasmus Student Network (ESN) czy AIESEC.
- Skupiają się na wspieraniu studentów zagranicznych, wymianach międzynarodowych oraz promowaniu mobilności akademickiej.

4. Kluby sportowe i sekcje sportowe

Organizacja i struktura:

- **Kluby sportowe:** Są to organizacje zrzeszające studentów zainteresowanych regularnym uprawianiem sportu. Kluby mogą obejmować różne dyscypliny sportowe, takie jak piłka nożna, siatkówka, koszykówka, tenis, pływanie, lekkoatletyka czy sporty walki.
- **Sekcje sportowe:** Często działają w ramach większych klubów sportowych lub jako niezależne grupy studentów zajmujących się konkretną dyscypliną sportową. Sekcje mogą być bardziej specjalistyczne, np. sekcja wspinaczki, crossfitu, czy e-sportu.

Działalność sportowa:

- Kluby i sekcje sportowe organizują regularne treningi, zajęcia rekreacyjne, wewnętrzne zawody oraz uczestniczą w rozgrywkach międzyuczelnianych.
- Wiele uczelni niepublicznych bierze udział w Akademickich Mistrzostwach Polski oraz innych ogólnopolskich turniejach studenckich, gdzie reprezentują swoją uczelnię w rywalizacji sportowej.

Wsparcie uczelni:

- Uczelnie niepubliczne często wspierają działalność sportową poprzez udostępnienie infrastruktury sportowej, takiej jak sale gimnastyczne, boiska, siłownie czy baseny.
- W niektórych przypadkach uczelnie mogą finansować udział studentów w zawodach sportowych, zakup sprzętu czy organizację obozów sportowych.

Reprezentacja i rywalizacja:

- Kluby sportowe działające na uczelniach niepublicznych często uczestniczą w lokalnych, regionalnych oraz ogólnopolskich zawodach sportowych. Ich sukcesy przyczyniają się do budowania prestiżu uczelni i promowania jej na zewnątrz.
- Rywalizacja na poziomie akademickim może obejmować nie tylko tradycyjne dyscypliny sportowe, ale także bardziej niszowe czy nowoczesne, takie jak e-sport, co pozwala na zaangażowanie większej liczby studentów o różnych zainteresowaniach.

Integracja społeczności studenckiej:

- Udział w klubach i sekcjach sportowych sprzyja integracji studentów z różnych kierunków studiów, co może prowadzić do budowania silnych więzi społecznych.
- Sport stanowi ważny element życia akademickiego, który pomaga w budowaniu tożsamości uczelni i tworzeniu wspólnoty wśród studentów.

Znaczenie dla studentów:

- Aktywność w klubach i sekcjach sportowych pozwala studentom na rozwijanie umiejętności fizycznych, a także na kształtowanie cech takich jak dyscyplina, praca zespołowa, wytrwałość czy zdolności przywódcze.
- Uczestnictwo w życiu sportowym uczelni może być również cennym elementem w budowaniu CV, szczególnie dla studentów zainteresowanych karierą w dziedzinie sportu, zdrowia, rekreacji czy zarządzania wydarzeniami sportowymi.

Współpraca z partnerami zewnętrznymi:

- Niektóre uczelnie niepubliczne, zwłaszcza te o większych zasobach, nawiązują współpracę z klubami sportowymi, organizacjami pozarządowymi czy firmami, co pozwala na dostęp do lepszej infrastruktury sportowej oraz możliwości organizacji większych wydarzeń sportowych.

Zachęty do udziału:

- Aby przyciągnąć studentów do aktywności sportowej, uczelnie mogą oferować różne zachęty, takie jak stypendia sportowe, punkty ECTS za udział w sekcjach sportowych, czy też organizowanie specjalnych imprez sportowych, takich jak dni sportu, maratony czy turnieje międzykierunkowe.

5. Projekty studenckie

Projekty badawcze:

- Studenci, często w ramach kół naukowych, realizują projekty badawcze, które mogą być związane z ich pracą dyplomową, artykułami naukowymi lub udziałem w konferencjach.
- Często obejmują one badania rynkowe, analizy danych, opracowywanie nowych rozwiązań technologicznych czy badania społeczne.

Projekty inżynierskie i technologiczne:

- Studenci kierunków technicznych mogą realizować projekty związane z tworzeniem prototypów, aplikacji, systemów informatycznych czy innych rozwiązań technologicznych.
- Projekty te mogą być realizowane indywidualnie lub w zespołach, często przy współpracy z firmami zewnętrznymi, co pozwala na weryfikację i zastosowanie nowoczesnych technologii w praktyce.

Projekty artystyczne i kreatywne:

- Na uczelniach o profilu artystycznym studenci mogą realizować projekty związane z tworzeniem dzieł sztuki, projektowaniem graficznym, animacją, modą czy architekturą.

- W ramach takich projektów studenci mogą organizować wystawy, pokazy mody, produkcje filmowe czy prezentacje multimedialne.

Projekty biznesowe i start-upowe:

- Uczelnie o profilu ekonomicznym i biznesowym często zachęcają studentów do realizowania projektów związanych z tworzeniem planów biznesowych, analizami rynkowymi, czy rozwojem własnych start-upów.
- Studenci mogą uczestniczyć w inkubatorach przedsiębiorczości, gdzie rozwijają swoje pomysły biznesowe przy wsparciu mentorów oraz doświadczonych przedsiębiorców.

Projekty społeczne i charytatywne:

- Studenci angażują się w projekty mające na celu pomoc lokalnej społeczności, takie jak organizacja zbiórek charytatywnych, kampanii społecznych, czy akcje edukacyjne.
- Takie projekty często mają na celu rozwijanie kompetencji miękkich, takich jak zarządzanie zespołem, komunikacja czy organizacja wydarzeń.

Projekty ekologiczne:

- Coraz większą popularność zdobywają projekty związane z ochroną środowiska i zrównoważonym rozwojem. Studenci mogą realizować inicjatywy promujące ekologię, takie jak kampanie edukacyjne, projekty recyklingowe, czy tworzenie zielonych przestrzeni na terenie uczelni.
- Współpraca z organizacjami ekologicznymi oraz firmami promującymi zrównoważony rozwój jest również częstym elementem takich projektów.

6. Wolontariat

Wolontariat akademicki:

- Studenci mogą angażować się w działania wspierające funkcjonowanie uczelni, takie jak pomoc w organizacji wydarzeń akademickich, dni otwartych, konferencji naukowych, czy kampanii promocyjnych.
- Wolontariusze mogą również działać w ramach samorządu studenckiego lub organizacji studenckich, pomagając w realizacji różnych projektów, które wspierają społeczność uczelni.

Wolontariat społeczny:

- Studenci mogą uczestniczyć w projektach skierowanych do lokalnej społeczności, takich jak praca z dziećmi i młodzieżą, pomoc seniorom, działania charytatywne, czy organizacja wydarzeń kulturalnych.
- Uczelnie niepubliczne często współpracują z organizacjami pozarządowymi, domami dziecka, szpitalami czy schroniskami dla zwierząt, oferując studentom możliwość zaangażowania się w wolontariat w tych instytucjach.

Wolontariat międzynarodowy:

- Uczelnie niepubliczne, które mają partnerstwa międzynarodowe lub programy wymiany studenckiej, mogą oferować możliwość zaangażowania się w projekty wolontariackie za granicą.
- Takie inicjatywy mogą obejmować pomoc w krajach rozwijających się, pracę w międzynarodowych organizacjach humanitarnych, czy udział w programach edukacyjnych i kulturalnych.

Wolontariat związany z kierunkiem studiów:

- Studenci mogą realizować wolontariat w instytucjach lub organizacjach związanych z ich kierunkiem studiów, co pozwala na zdobycie cennego doświadczenia zawodowego.
- Przykłady to pomoc w organizacji wydarzeń artystycznych dla studentów kierunków kreatywnych, udział w programach doradczych dla studentów biznesu, czy wolontariat w instytucjach zdrowotnych dla studentów medycyny lub psychologii.

Wolontariat ekologiczny:

- Coraz większą popularność zyskują inicjatywy wolontariackie związane z ochroną środowiska, takie jak sprzątanie terenów zielonych, organizacja kampanii na rzecz zrównoważonego rozwoju, czy udział w projektach mających na celu zwiększenie świadomości ekologicznej

Każda z tych form aktywizacji studentów w uczelniach niepublicznych jest regulowana odpowiednimi przepisami oraz wewnętrznymi regulaminami uczelni, co pozwala na dostosowanie ich do specyfiki i potrzeb konkretnej społeczności akademickiej.

Opis modułu:

Moduł ten ma na celu wsparcie studentów w rozwijaniu ruchu naukowego na uczelniach niepublicznych poprzez zdobycie wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu metodologii badań naukowych, współpracy zespołowej oraz prezentowania wyników badań. Moduł został podzielony na trzy bloki tematyczne, które stopniowo wprowadzają uczestników w świat działalności naukowej, zachęcając ich do aktywnego udziału w studenckich projektach badawczych.

Blok 1: Wprowadzenie do ruchu naukowego i jego znaczenia. W tej części uczestnicy poznają istotę ruchu naukowego, jego cele i korzyści, jakie może przynieść studentom oraz samej uczelni. Poprzez krótką prezentację zostaną przedstawione przykłady udanych inicjatyw naukowych, takich jak założenie koła naukowego czy projekty badawcze studentów. Następnie uczestnicy wezmą udział w dyskusji grupowej, wymieniając się doświadczeniami i spostrzeżeniami na temat potencjału ruchu naukowego na uczelniach niepublicznych.

Blok 2: Podstawy metodologii badań i projektowanie mini-projektu. Ten blok wprowadza studentów w podstawy metodologii badań, w tym różnice między metodami ilościowymi i jakościowymi, a także uczy formułowania pytań badawczych i hipotez. Uczestnicy wezmą udział w ćwiczeniu praktycznym, podczas którego w parach stworzą własny mini-projekt badawczy, wybierając temat, formułując pytanie badawcze i dobierając odpowiednią metodologię.

Blok 3: Współpraca i prezentacja wyników Ostatni blok koncentruje się na znaczeniu efektywnej współpracy w zespołach badawczych. Podczas krótkiego warsztatu uczestnicy zapoznają się z najlepszymi praktykami w zarządzaniu zespołami, komunikacją i podziałem ról. Następnie każda para zaprezentuje swój mini-projekt, po czym grupa wspólnie omówi kolejne kroki, które studenci mogą podjąć, aby rozwijać swoje projekty badawcze i kontynuować działalność w ramach ruchu naukowego na uczelni.

Czas trwania : 120 minut

Cele modułu naukowo-metodologicznego:

- Rozwijanie kompetencji badawczych studentów.** Uczestnicy zdobędą wiedzę i umiejętności z zakresu metodologii badań naukowych, w tym tworzenia pytań badawczych, formułowania hipotez oraz wyboru odpowiednich metod badawczych (ilościowych i jakościowych). Moduł pozwoli na zdobycie podstawowej wiedzy teoretycznej i praktycznej, niezbędnej do prowadzenia własnych badań.
- Promowanie samodzielności w inicjatywach naukowych.** Moduł ma na celu zachęcenie studentów do podejmowania samodzielnych inicjatyw naukowych, takich jak zakładanie kół naukowych, tworzenie projektów badawczych oraz

organizowanie wydarzeń naukowych. Uczestnicy nauczą się, jak skutecznie zaplanować, przeprowadzić i zaprezentować wyniki badań, co ma na celu budowanie ich pewności siebie w roli liderów naukowych.

3. **Wspieranie pracy zespołowej w badaniach naukowych.** Moduł rozwija umiejętności współpracy zespołowej, kluczowe w prowadzeniu badań. Uczestnicy nauczą się, jak efektywnie budować i zarządzać zespołami badawczymi, podzielić role, komunikować się oraz rozwiązywać konflikty. Współpraca będzie promowana jako istotny element sukcesu projektów naukowych.
4. **Integracja ruchu naukowego na uczelni.** Uczestnicy zostaną zmotywowani do aktywnego udziału w ruchu naukowym na swojej uczelni (np. założą koło naukowe) oraz do współpracy z innymi studentami, wykładowcami i instytucjami zewnętrznymi. Celem jest rozwijanie środowiska badawczego na uczelniach niepublicznych oraz tworzenie przestrzeni dla regularnej wymiany wiedzy i pomysłów.
5. **Kształtowanie postawy badawczej i krytycznego myślenia.** Moduł ma na celu wykształcenie postawy badawczej, krytycznego podejścia do problemów oraz dążenia do zdobywania nowych informacji. Uczestnicy poznają techniki pracy naukowej, które pomogą im rozwijać swoje zainteresowania i prowadzić badania oparte na rzetelnej metodologii.

Materiały dydaktyczne:

1. **Prezentacja multimedialna** Slajdy prezentujące kluczowe zagadnienia dotyczące ruchu naukowego, metodologii badań oraz współpracy zespołowej. Prezentacja będzie służyła jako wprowadzenie do każdego bloku warsztatów, przedstawiając teoretyczne podstawy i przykłady.
2. **Arkusze ćwiczeniowe** Materiały zawierające zadania praktyczne, takie jak formułowanie pytań badawczych, tworzenie hipotez i wybór metod badawczych. Arkusze będą wykorzystywane podczas pracy w parach, pomagając studentom uporządkować swoje mini-projekty badawcze.
3. **Przykłady case studies** Opisy studenckich projektów badawczych, które odniosły sukces w innych uczelniach. Case studies będą omawiane podczas zajęć, ilustrując konkretne przykłady działań naukowych na uczelniach niepublicznych oraz inspirując do tworzenia własnych inicjatyw.
4. **Narzędzia do pracy zespołowej online** W trakcie warsztatów uczestnicy mogą korzystać z platform takich jak Google Docs lub Miro do wspólnego projektowania swoich badań oraz współpracy nad zadaniami. Dzięki temu studenci uczą się, jak korzystać z nowoczesnych narzędzi w badaniach zespołowych.
5. **Formularze oceny projektów badawczych** Standardowe formularze pozwalające na strukturę i ocenę mini-projektów badawczych. Uczestnicy korzystają z nich podczas prezentacji, aby zebrać i usystematyzować kluczowe informacje oraz otrzymać informację zwrotną od innych uczestników.
6. **Materiały pomocnicze: artykuły i podręczniki** Krótkie teksty dotyczące podstaw metodologii badań, zarządzania zespołami oraz działalności naukowej. Mogą one być dostępne w wersji drukowanej lub elektronicznej i będą stanowiły dodatkową lekturę, wspierającą uczestników w rozwoju wiedzy.
7. **Tablica flipchart i markery** Do wspólnej pracy nad koncepcjami badawczymi, notowania pomysłów podczas dyskusji grupowych oraz przedstawiania wyników pracy zespołowej w trakcie warsztatów.

Blok 1: Wprowadzenie do ruchu naukowego i jego znaczenia (45 minut)

I. Krótka prezentacja (15 minut)

Cel prezentacji: Wprowadzenie uczestników warsztatów do tematu ruchu naukowego, przedstawienie jego definicji, celów oraz korzyści, jakie przynosi studentom i uczelniom niepublicznym.

Struktura prezentacji:

- **Definicja ruchu naukowego:**
  - Ruch naukowy to zbiór inicjatyw podejmowanych przez studentów, mających na celu rozwijanie zainteresowań naukowych, prowadzenie badań oraz promowanie wiedzy wśród rówieśników i społeczności akademickiej.
  - Składa się z różnych form aktywności, takich jak koła naukowe, projekty badawcze, warsztaty, konferencje naukowe i publikacje.
- **Cele ruchu naukowego:**
  - **Rozwój wiedzy i umiejętności:** Studenci mogą pogłębiać swoją wiedzę na temat wybranych dziedzin oraz rozwijać umiejętności badawcze, analityczne i prezentacyjne.
  - **Promowanie innowacji:** Ruch naukowy sprzyja tworzeniu nowych pomysłów, podejmowaniu wyzwań badawczych oraz opracowywaniu innowacyjnych rozwiązań.
  - **Współpraca i networking:** Umożliwia nawiązywanie kontaktów z innymi studentami, wykładowcami oraz specjalistami z różnych dziedzin.
- **Korzyści dla studentów:**
  - **Rozwój akademicki i zawodowy:** Uczestnictwo w ruchu naukowym może przyczynić się do zdobycia cennych doświadczeń, które są atrakcyjne dla pracodawców i mogą pomóc w dalszej karierze akademickiej.
  - **Budowanie portfolio:** Prace badawcze, publikacje i udział w konferencjach wzbogacają CV i portfolio studenta.
  - **Motywacja do nauki:** Angażowanie się w projekty badawcze często pobudza ciekawość i chęć zdobywania nowej wiedzy.
- **Korzyści dla uczelni niepublicznych:**
  - **Wzmacnianie reputacji:** Uczelnie, które wspierają aktywność naukową studentów, są postrzegane jako instytucje promujące innowacyjność i rozwój naukowy.
  - **Budowanie społeczności akademickiej:** Ruch naukowy sprzyja integracji środowiska studenckiego i tworzeniu zaangażowanej społeczności akademickiej.
  - **Pozyskiwanie talentów:** Promocja ruchu naukowego może przyciągać ambitnych studentów oraz młodych naukowców do uczelni.

JAK ZAŁOŻYĆ AKADEMICKIE KOŁO NAUKOWE?

Studenci mogą sami założyć akademickie koło naukowe. Koła naukowe to świetny sposób na rozwijanie pasji badawczych, współpracę z rówieśnikami oraz budowanie relacji z wykładowcami i ekspertami z danej dziedziny.

1. Określenie celu i tematyki koła naukowego Pierwszym krokiem jest zastanowienie się nad celem i tematyką koła naukowego. Ważne jest, aby:

- **Wybrać tematykę** związaną z zainteresowaniami studentów oraz dostosowaną do profilu uczelni i dostępnych zasobów.

- **Określić cele** koła, np. rozwijanie wiedzy i umiejętności w określonej dziedzinie, prowadzenie badań naukowych, organizacja warsztatów, konferencji, spotkań z ekspertami, publikacja wyników badań.

2. Znalezienie zainteresowanych studentów Aby założyć koło naukowe, potrzebna jest grupa zainteresowanych studentów. Można to zrobić poprzez:

- **Promocję wśród kolegów i koleżanek** z roku lub innych kierunków.
- **Organizację spotkania informacyjnego**, na którym można przedstawić pomysł na koło naukowe i omówić korzyści wynikające z uczestnictwa.
- **Wykorzystanie mediów społecznościowych** i tablic ogłoszeń na uczelni do rekrutacji chętnych.

3. Skontaktowanie się z administracją uczelni Każda uczelnia może mieć swoje procedury dotyczące zakładania kół naukowych, dlatego ważne jest, aby:

- **Skontaktować się z działem administracji studenckiej** lub działem współpracy naukowej uczelni, aby dowiedzieć się, jakie są formalne wymagania i procedury.
- **Dowiedzieć się o wymaganiach formalnych**, takich jak liczba członków założycieli, regulamin koła, wzór wniosku o rejestrację koła, wymagane podpisy, ewentualne opłaty.

4. Wybór opiekuna naukowego Wiele uczelni wymaga, aby każde koło naukowe miało opiekuna naukowego, którym jest zazwyczaj wykładowca lub pracownik naukowy. Wybór opiekuna jest kluczowy, ponieważ:

- **Opiekun naukowy** wspiera koło swoją wiedzą, doświadczeniem i kontaktami naukowymi.
- Opiekun może pomóc w **pozyskaniu funduszy** na działalność koła oraz organizacji wydarzeń naukowych.

5. Opracowanie regulaminu koła naukowego Regulamin to dokument, który określa zasady funkcjonowania koła naukowego. Powinien on zawierać:

- **Nazwę i cel koła naukowego.**
- **Strukturę organizacyjną**, w tym skład zarządu (np. przewodniczący, sekretarz, skarbnik).
- **Zasady członkostwa**: kto może dołączyć, jakie są obowiązki członków.
- **Tryb i sposób wyboru zarządu.**
- **Zasady organizacji spotkań i podejmowania decyzji.**

6. Złożenie wniosku o rejestrację koła Po zebraniu wszystkich wymaganych dokumentów i znalezieniu opiekuna naukowego, należy:

- **Złożyć wniosek o rejestrację koła naukowego** w odpowiednim dziale uczelni.
- Do wniosku należy dołączyć regulamin, listę członków założycieli, dokumenty potwierdzające zgodę opiekuna naukowego oraz inne wymagane dokumenty.

7. Promocja i pierwsze działania koła naukowego Po zatwierdzeniu wniosku i rejestracji koła naukowego:

- **Zorganizuj spotkanie założycielskie:** na którym omówione zostaną plany działania, podzielone obowiązki i zadania.
- **Promuj koło:** Stwórz plakat, stronę internetową lub profil na mediach społecznościowych, aby przyciągnąć nowych członków.
- **Rozpocznij działalność:** Możesz zacząć od organizacji warsztatów, spotkań tematycznych, grup czytelniczych lub badań.

II. Dyskusja grupowa (15 minut) Cel dyskusji: Aktywizacja uczestników poprzez wymianę poglądów i doświadczeń na temat ruchu naukowego. Dyskusja ma na celu zidentyfikowanie potencjalnych korzyści i wyzwań związanych z działalnością naukową na uczelniach niepublicznych.

Przebieg dyskusji. Wprowadzenie moderatora: Moderator przedstawia zasady dyskusji: każdy ma możliwość wypowiedzenia się, respektujemy zdanie innych, staramy się słuchać i reagować na wypowiedzi innych uczestników. Krótkie wprowadzenie do tematu: „Chcielibyśmy usłyszeć wasze opinie na temat ruchu naukowego. Jakie macie doświadczenia, jakie widzicie korzyści i wyzwania związane z działalnością naukową na uczelniach?”

- **Pytania do dyskusji:**
  - Czy mieliście już okazję uczestniczyć w jakichś inicjatywach naukowych na swojej uczelni? Jeśli tak, jakie były wasze wrażenia?
  - Jakie korzyści uważacie, że może przynieść uczestnictwo w ruchu naukowym dla was osobiście?
  - Jakie wyzwania lub trudności dostrzegacie w organizowaniu i uczestnictwie w ruchu naukowym na uczelni niepublicznej?
  - Co was motywuje do zaangażowania się w działalność naukową, a co was zniechęca?
- **Podsumowanie dyskusji:**
  - Moderator podsumowuje główne punkty dyskusji, podkreślając zarówno korzyści (np. rozwój umiejętności, budowanie CV, networking) jak i wyzwania (np. brak czasu, wsparcia, finansowania).

III. Przykłady udanych inicjatyw (15 minut)

Cel sekcji: Przedstawienie uczestnikom konkretnych przykładów udanych inicjatyw naukowych na uczelniach, aby zainspirować ich do działania i pokazać, jak różnorodne mogą być formy aktywności naukowej.

Struktura prezentacji przykładów:

- **Przykład 1: Koło Naukowe z zakresu Informatyki:**
  - **Opis działalności:** Koło organizuje warsztaty programowania, hackathony, konkursy algorytmiczne oraz prowadzi projekty badawcze z zakresu sztucznej inteligencji.
  - **Osiągnięcia:** Członkowie koła uczestniczyli w międzynarodowych konkursach programistycznych, publikowali artykuły w czasopiśmie naukowych i rozwijali aplikacje, które zdobyły zainteresowanie branży IT.
  - **Korzyści dla uczestników:** Zdobywanie doświadczenia praktycznego, rozwój umiejętności programistycznych, nawiązanie kontaktów z firmami technologicznymi.
- **Przykład 2: Projekt badawczy z zakresu psychologii społecznej:**

- **Opis projektu:** Grupa studentów, we współpracy z wykładowcami, przeprowadziła badanie dotyczące wpływu mediów społecznościowych na samopoczucie i samoocenę młodych dorosłych.
- **Osiągnięcia:** Wyniki badania zostały zaprezentowane na konferencji krajowej oraz opublikowane w renomowanym czasopiśmie psychologicznym.
- **Korzyści dla uczestników:** Zdobywanie umiejętności w zakresie metodologii badań, analizie danych, pisaniu publikacji oraz publicznym prezentowaniu wyników.
- **Przykład 3: Inicjatywa międzyuczelniana - Konferencja studencka dla studentów na kierunku pielęgniarstwo:**
  - **Opis wydarzenia:** Koła naukowe z kilku uczelni niepublicznych wspólnie zorganizowały konferencję studencką, podczas której studenci prezentowali swoje prace badawcze, uczestniczyli w warsztatach oraz brali udział w panelach dyskusyjnych.
  - **Osiągnięcia:** Wysoka frekwencja, pozytywne opinie uczestników, nowe partnerstwa między uczelniami oraz zewnętrznymi instytucjami.
  - **Korzyści dla uczestników:** Możliwość prezentacji własnych badań, networking, zdobycie doświadczenia w organizacji dużych wydarzeń naukowych.

Podsumowanie Bloku 1:

Blok 1 kończy się krótkim podsumowaniem, podczas którego moderator:

- Zachęca uczestników do refleksji nad omawianymi przykładami i zastanowienia się, jak podobne inicjatywy mogłyby być wdrożone na ich uczelni.
- Pyta uczestników o ich przemyślenia po prezentacji przykładów: „Który z przykładów was najbardziej zainspirował? Czy widzicie możliwość realizacji podobnych projektów na swojej uczelni?”

Blok 2: Podstawy metodologii badań i projektowanie mini-projektu (45 minut)

1. Wprowadzenie do metodologii badań (20 minut)

Cel sekcji: Zapoznanie uczestników z podstawowymi pojęciami i podejściami stosowanymi w badaniach naukowych oraz nauczenie ich, jak formułować pytania badawcze i hipotezy.

Struktura prezentacji:

- **Podstawowe pojęcia metodologii badań:**
  - **Badania naukowe:** Proces systematycznego poszukiwania odpowiedzi na określone pytania lub testowania hipotez poprzez zbieranie i analizowanie danych.
  - **Metoda naukowa:** Proces obejmujący obserwację, formułowanie pytań badawczych, tworzenie hipotez, przeprowadzanie eksperymentów lub badań, analizę wyników i formułowanie wniosków.
- **Podejścia badawcze:**
  - **Metody ilościowe:**
    - Opis: Oparte na pomiarze zmiennych, zbieraniu danych liczbowych, analizie statystycznej.
    - Przykłady: Ankiety, eksperymenty, badania korelacyjne.
    - Korzyści: Możliwość uogólnienia wyników, precyzyjne pomiary, obiektywność.
    - Wady: Mogą nie uwzględniać kontekstu, trudności w badaniu zjawisk jakościowych.

- **Metody jakościowe:**
  - Opis: Skupiają się na zrozumieniu zjawisk społecznych, zachowań, motywacji poprzez zbieranie i analizę danych nieliczbowych (np. wywiady, obserwacje, analizy treści).
  - Przykłady: Wywiady, grupy fokusowe, obserwacje uczestniczące.
  - Korzyści: Głębsze zrozumienie kontekstu, elastyczność w interpretacji danych.
  - Wady: Trudności w uogólnianiu wyników, subiektywność interpretacji.
- **Formułowanie pytań badawczych i hipotez:**
  - **Pytania badawcze:**
    - Powinny być jasno sformułowane, konkretne, mierzalne i możliwe do zbadania.
    - Przykłady: „Jakie czynniki wpływają na zadowolenie studentów z nauki w trybie online?”; „Czy istnieje związek między uczestnictwem w kołach naukowych a wynikami w nauce?”
  - **Hipotezy badawcze:**
    - Przypuszczenia lub przewidywania dotyczące wyników badania, które można przetestować empirycznie.
    - Przykłady: „Studenci uczestniczący w kołach naukowych osiągają wyższe wyniki w nauce niż studenci, którzy nie uczestniczą w takich aktywnościach.”
- **Dobór metodologii do badań:**
  - Wybór odpowiedniej metodologii zależy od rodzaju pytania badawczego, dostępnych zasobów (czas, budżet, dostęp do danych), a także od celów badania.

Materiały wspierające:

- Prezentacja PowerPoint z kluczowymi punktami.
- Przykłady badań studenckich (publikacje, streszczenia).

2. Ćwiczenie praktyczne w parach (25 minut)

Cel ćwiczenia: Praktyczne zastosowanie wiedzy zdobytej w pierwszej części bloku poprzez projektowanie mini-projektu badawczego. Uczestnicy będą pracować w parach, co pozwoli im na rozwijanie umiejętności współpracy oraz krytycznego myślenia.

Przebieg ćwiczenia:

- **Wprowadzenie do ćwiczenia (5 minut):**
  - Moderator tłumaczy zasady ćwiczenia: „Pracując w parach, spróbujcie zaprojektować prosty projekt badawczy. Wybierzcie temat, sformułujcie pytanie badawcze oraz zdecydujcie, jaką metodologię zastosujecie (ilościową czy jakościową).”
  - Przykładowe tematy do wyboru mogą obejmować różne aspekty życia studenckiego, bieżące potrzeby uczelni lub zainteresowania uczestników, np.:
    - „Wpływ pandemii COVID-19 na zaangażowanie studentów w naukę zdalną.”
    - „Preferencje studentów dotyczące form wsparcia kariery zawodowej oferowanych przez uczelnie.”
    - „Znaczenie udziału w projektach naukowych dla rozwoju umiejętności miękkich.”
- **Praca w parach (15 minut):**
  - Uczestnicy pracują w parach nad zaprojektowaniem swojego mini-projektu badawczego.
  - **Kroki do wykonania:**

1. **Wybór tematu:** Uczestnicy decydują, na jakim aspekcie życia studenckiego chcą się skupić.
2. **Formułowanie pytania badawczego:** Para definiuje pytanie badawcze, które chcieliby zbadać.
3. **Wybór metodologii:** Uczestnicy wybierają, czy będą stosować metodę ilościową czy jakościową, uzasadniając swój wybór.
4. **Opis procedury badawczej:** Krótkie omówienie, jak zamierzają przeprowadzić badanie (np. „Stworzymy ankietę internetową i przeprowadzimy ją wśród studentów pierwszego roku”, „Przeprowadzimy wywiady z pięcioma studentami różnych kierunków”).

Prezentacja wyników (5 minut):

Każda para ma 1-2 minuty na zaprezentowanie swojego projektu reszcie grupy.

Moderator zadaje pytania lub daje krótką informację zwrotną, zachęcając do dyskusji.

Materiały wspierające:

- **Szablon mini-projektu badawczego:** Prosty formularz do wypełnienia przez uczestników, który zawiera sekcje na temat, pytanie badawcze, wybór metodologii oraz opis procedury badawczej.
- **Lista przykładowych tematów:** Przygotowana lista możliwych tematów badawczych, aby ułatwić uczestnikom wybór.

Podsumowanie Bloku 2 (5 minut)

- **Moderator podsumowuje ćwiczenie:** Dziękuje uczestnikom za aktywny udział i przypomina o znaczeniu dobrze zaprojektowanego badania naukowego.
- **Refleksja nad nauką z ćwiczenia:** Moderator pyta uczestników o ich wrażenia: „Co było najtrudniejsze podczas tego ćwiczenia? Jakie nowe umiejętności lub informacje uzyskaliście dzięki temu doświadczeniu?”
- **Wskazówki na przyszłość:** Zachęcenie do dalszego rozwijania pomysłów na projekty badawcze i wykorzystywania zdobytej wiedzy w praktyce na uczelni.

Blok 3: Współpraca i prezentacja wyników (45 minut)

1. Warsztat na temat współpracy zespołowej (15 minut)

Cel warsztatu: Przekazanie uczestnikom kluczowych zasad i najlepszych praktyk w zakresie budowania i zarządzania zespołami badawczymi. Zrozumienie znaczenia współpracy, efektywnej komunikacji i podziału ról w zespole badawczym.

Struktura warsztatu:

- **Wprowadzenie do tematu współpracy zespołowej:**
  - W badaniach naukowych zespoły często składają się z osób o różnych umiejętnościach i specjalizacjach, co jest ich wielką siłą.
  - Efektywna współpraca zespołowa może zwiększyć jakość i innowacyjność wyników badań.
- **Najlepsze praktyki w budowaniu i zarządzaniu zespołami badawczymi:**
  - **Komunikacja:**
    - Regularne spotkania zespołowe, klarowne komunikowanie celów, zadań i terminów.
    - Otwartość na feedback i konstruktywna krytyka – ważne jest, aby członkowie zespołu czuli się komfortowo, dzieląc się swoimi opiniami i pomysłami.
  - **Podział ról i odpowiedzialności:**
    - Każdy członek zespołu powinien mieć jasno określoną rolę i odpowiedzialności w ramach projektu badawczego.

- Przykłady ról: lider zespołu, analityk danych, specjalista ds. literatury, autor tekstów, koordynator logistyczny.
- **Zarządzanie konfliktem:**
  - Konflikty są naturalną częścią pracy zespołowej; ważne jest, aby umieć je rozwiązywać w sposób konstruktywny.
  - Przykłady strategii: mediacja, negocjacje, otwarta komunikacja.
- **Motywacja i zaangażowanie:**
  - Regularne docenianie wkładu każdego członka zespołu, świętowanie małych i dużych sukcesów.
  - Tworzenie środowiska, które sprzyja motywacji i zaangażowaniu wszystkich uczestników.
- **Efektywne narzędzia wspierające współpracę:**
  - Przykłady narzędzi: platformy do zarządzania projektami (np. Trello, Asana), narzędzia do współpracy online (np. Google Docs, Microsoft Teams), komunikatory (Slack, Zoom).
- **Ćwiczenie praktyczne:**
  - Krótkie ćwiczenie, w którym uczestnicy zostają podzieleni na grupy i dostają zadanie zaprojektowania idealnego zespołu badawczego do konkretnego projektu. Każda grupa określa role, metody komunikacji i sposoby zarządzania zespołem.

2. Prezentacja mini-projektów (15 minut)

Cel sekcji: Umożliwienie uczestnikom zaprezentowania wyników swoich mini-projektów badawczych oraz wymiana pomysłów i doświadczeń, co sprzyja nauce od siebie nawzajem i inspiruje do dalszych działań.

Przebieg prezentacji:

- **Przygotowanie do prezentacji:** Każda para ma 1-2 minuty na aprezentowanie swojego projektu badawczego. Kluczowe elementy prezentacji: temat projektu, pytanie badawcze, wybrana metodologia, planowana procedura badawcza, spodziewane wyniki i wnioski.
- **Prezentacje par:**
  - Pary po kolei przedstawiają swoje projekty. Moderator może zadawać pytania doprecyzowujące lub zachęcać innych uczestników do komentowania i adawania pytań.
- **Informacja zwrotna:**
  - Moderator udziela krótkiej informacji zwrotnej na temat każdego projektu, zwracając uwagę na mocne strony, potencjalne wyzwania oraz możliwości rozwinięcia pomysłu.
- **Refleksja grupowa:**
  - Po każdej prezentacji krótka refleksja: „Co szczególnie zwróciło Waszą uwagę? Czy widzicie możliwość współpracy między różnymi projektami?”

3. Dyskusja podsumowująca i planowanie działań (15 minut)

Cel dyskusji: Podsumowanie warsztatów, omówienie możliwych kolejnych kroków oraz wspólne zaplanowanie dalszych działań, które uczestnicy mogą podjąć, aby rozwijać ruch naukowy na swoich uczelniach.

Przebieg dyskusji:

- **Wprowadzenie do dyskusji:**
  - Moderator otwiera dyskusję pytaniami:
    - „Co było dla Was najbardziej wartościowe podczas tych warsztatów?”
    - „Jakie kroki możecie podjąć, aby dalej rozwijać swoje projekty badawcze?”
    - „Jakie wsparcie byłoby Wam potrzebne od uczelni, aby dalej rozwijać ruch naukowy?”

- **Omówienie dalszych działań:**
  - **Propozycje działań indywidualnych i grupowych:**
    - Kontynuacja pracy nad rozpoczętymi mini-projektami badawczymi.
    - Organizacja regularnych spotkań kół naukowych lub grup badawczych.
    - Zgłaszanie pomysłów na nowe inicjatywy naukowe i projekty.
  - **Współpraca z uczelnią:**
    - Jakie formy wsparcia mogłaby zaoferować uczelnia (np. finansowanie, mentorzy, dostęp do laboratoriów)?
    - Współpraca z wykładowcami i pracownikami naukowymi – jak można ją zacieśnić?
  - **Pomysły na promocję ruchu naukowego:**
    - Organizowanie otwartych warsztatów i spotkań dla studentów zainteresowanych działalnością naukową.
    - Kampanie informacyjne i promocyjne na uczelni (np. media społecznościowe, gazetki uczelniane).
    - Współpraca z organizacjami zewnętrznymi, firmami i instytucjami badawczymi.
- **Planowanie kolejnych spotkań:**
  - Ustalenie terminu kolejnych spotkań lub warsztatów, które pozwolą na kontynuację pracy i wymianę doświadczeń.
- **Podsumowanie i zakończenie warsztatów:**
  - Moderator dziękuje uczestnikom za aktywny udział i zaangażowanie.
  - Zachęta do kontynuowania rozpoczętych działań i aktywnego udziału w życiu naukowym uczelni.

Opis modułu:

Integracja i spójność społeczna są podstawowymi elementami kształtującymi poziom kapitału społecznego, przynosząc korzyści zarówno jednostkom, jak i grupom, gdzie kapitał społeczny jest zbiorem zasobów, związanych z posiadaniem trwałej sieci związków, znajomości i wzajemnego uznania, umożliwiających każdemu ze swoich członków pozyskanie wsparcia, wynikającego z przynależności do grupy. Spójność społeczna oznacza natomiast zdolność ludzi, funkcjonujących przecież w bardzo różnych warunkach społecznych, czy gospodarczych, do życia razem w harmonii i wzajemnym zaangażowaniu, co przekłada się z jednej strony na zdolność całego społeczeństwa do współdziałania, z drugiej zaś na zdolność jednostek do poświęceń dla dobra innych. Definicje te odnoszą się zarówno do całych społeczeństw, jak i do ich poszczególnych grup, w tym do społeczności studenckiej, będącej specyficzną grupą społeczną, której członków – niezależnie od wieku – łączy status osób uczestniczących w procesie kształcenia wyższego. Studentów integruje przede wszystkim nauka, a zatem aktywności w grupach studenckich, realizujących obowiązki wynikające z roli studenta, poprzez uczestnictwo w zajęciach dydaktycznych. Badania wykazują, że grupy studenckie, mimo dużego zróżnicowania, są środowiskiem sprzyjającym integracji i współpracy swoich członków, w tym m.in. w ramach studenckich samorządów, kół naukowych i proponowanych programów kształcenia, ale także poprzez udział w innych, mniej lub bardziej sformalizowanych, przedsięwzięciach.

Na rynku usług edukacyjnych kluczowe miejsce zajmują wyższe szkoły publiczne. Ze względu na bardzo długi okres swojego funkcjonowania, szkoły te mają utrwalony wizerunek i renomę oraz ukształtowane tradycje i zwykle ogólnokrajowy zasięg działania. Tworzące się po 1990 r. szkoły niepubliczne, początkowo mało znane były potencjalnym odbiorcom usług edukacyjnych, a obszarem ich działania były zwykle rynki lokalne. Obecnie odgrywają jednak istotną rolę na rynku edukacyjnym, kształcąc studentów na poziomie licencjackim i magisterskim, a w części również doktoranckim, oferując także różnego typu studia podyplomowe. Wzrasta również ich rola w prowadzonych badaniach naukowych, ze względu na wysoką jakość kadry naukowo-dydaktycznej. Obecnie wyższe szkoły niepubliczne utrwaliły swój pozytywny wizerunek, zarówno w społecznościach lokalnych i ponadlokalnych, zyskując silną pozycję na rynku usług edukacyjnych, zarówno w obszarze działalności edukacyjnej, jak i marketingowej. Badania statystyczne wykazują, że w uczelniach niepublicznych corocznie wzrasta liczba studentów, a ich życie akademickie – poza wypełnianiem obowiązków studenckich – nie różni się od życia i szeroko pojętych sposobów integracji studentów uczelni państwowych.

Czas trwania: 120 min

Cele:

- Uczestnicy poznają zasady funkcjonowania i rolę samorządu studenckiego;
- Uczestnicy poznają cele i zadania uczelnianych kół naukowych;
- Uczestnicy poznają ogólne zasady funkcjonowania programu Erasmus;
- Uczestnicy poznają atrakcje integracyjne, przykładowo otrzęsiny i juwenalia;
- Uczestnicy poznają inne – integrujące – możliwości spędzania czasu wolnego;
- Wzrost wiedzy i świadomości studentów uczelni niepublicznych odnośnie ich praw oraz możliwości działania i zrzeszania się w studenckim ruchu naukowym, czy też korzystania z krajowej i międzynarodowej aktywności naukowej.

Materiały dydaktyczne:

- Prezentacje multimedialne;
- Skrypt z rozszerzoną tematyką warsztatów;
- Kartki/notatniki;
- Długopisy, ołówki.

Część I. Wprowadzenie

Zapoznanie się z uczestnikami warsztatów i przedstawienie im warunków obowiązujących w trakcie zajęć.

Część II. Problemy dotyczące aktywności i integracji studentów we współczesnej rzeczywistości uniwersyteckiej postrzegane przez nauczycieli akademickich

Badania przeprowadzone wśród studentów i pracowników naukowych czterech najstarszych polskich uniwersytetów państwowych wykazały, że szybko wzrasta liczba studentów nieprzygotowanych do studiowania i całkowicie niez zaangażowanych w życie studenckie. Wykazano, że studenci uniwersytetów to grupa, z jednej strony zintegrowana i współpracująca, z drugiej natomiast – zindywidualizowana, a nawet rywalizująca o lepsze wykształcenie i pozycję, gdzie współpraca ograniczona jest wyłącznie do realizacji obowiązków studenckich, często bez tworzenia wspólnoty osób zintegrowanych wokół nauki i życia uniwersyteckiego. Jest to zarazem grupa zintegrowana wokół poczucia tymczasowości, z obawami o przyszłość, co czasem przekłada się na słabe zaangażowanie zarówno w realizację obowiązków studenckich, jak i ograniczanie do minimum kontaktów z innymi studentami i z pracownikami naukowymi. Grupę tę charakteryzuje również realizowanie jedynie podstawowych obowiązków, gwarantujących utrzymanie statusu studentów, podczas gdy pozostałe należne studentom prawa postrzegane są jako dodatkowe i rzadko realizowane, zwykle jedynie przez osoby zainteresowane. A przecież życie studenckie to nie tylko nauka i zdobywanie wiedzy. To także współistnienie w uczelnianej społeczności studenckiej, z jej organizacjami i propozycjami sprzyjającymi procesom integracyjnym.

Szybki rozwój polskich niepublicznych uczelni wyższych, jaki nastąpił po 1990 r., był odpowiedzią na lokalne potrzeby społeczne i edukacyjne, często stwarzając jedyną szansę zdobycia wyższego wykształcenia w małych, nieakademickich ośrodkach. Projekt „Student na 100%. Akcja na rzecz rozwoju studenckiego ruchu naukowego w uczelniach niepublicznych” ma na celu aktywizację studentów tych uczelni w wielu obszarach,

poprzez przekazanie wiedzy na temat możliwych form aktywności naukowej, społecznej, czy mobilnościowej, a zatem zrzeszania się w studenckim ruchu naukowym, działania w samorządach studenckich, czy też mobilności w ramach programu Erasmus+. Zadaniem obecnych warsztatów jest zatem przekazanie Państwu wiedzy na te tematy, ze wskazaniem na potrzebę integracji środowisk aktywnych studentów z różnych uczelni niepublicznych.

Badania wykazują przy tym, że największy problem słabej integracji i niewielkiego uczestnictwa w działaniach uczelni ujawnia się zwłaszcza wśród studentów niestacjonarnych oraz łączących naukę z pracą, ale także w mniejszych uczelniach niepublicznych, oddalonych od dużych ośrodków akademickich i skoncentrowanych głównie na dydaktyce, w mniejszym zaś stopniu na możliwościach swobodnego rozwoju naukowego studentów i włączania się do studenckich ruchów naukowych, czy też korzystania z krajowej i międzynarodowej naukowej mobilności studenckiej. W ramach tego modułu dowiedziecie się o różnych możliwościach integracji studentów, poza tradycyjnym zdobywaniem wiedzy i wypełnianiem obowiązków związanych z byciem studentem, z klasyczną pracą w małych, dość szybko integrujących się, grupach. Obecnie wszystkie uczelnie wyższe, tak publiczne, jak i niepubliczne, dbają nie tylko o poziom nauczania w ciągu roku akademickiego, ale także o inne – sprzyjające integracji – propozycje i atrakcje, wśród których każdy może znaleźć coś dla siebie, bowiem nie tylko nauką student żyje.

Część III. Prezentacja zasad funkcjonowania i roli samorządu studenckiego

Pojęcie samorządu studenckiego, jako studenckiej organizacji uczelnianej, po raz pierwszy pojawia się w ustawie z 1982 r. Podmiotem samorządu jest cała społeczność akademicka, a zatem wszyscy studenci studiów I i II stopnia, bez względu na ich rodzaj i kierunek. Obecnie samorząd studencki jest nieodłączną, powoływaną z mocy zapisów kolejnych ustaw, studencką organizacją w strukturach każdej szkoły wyższej, reprezentującą wszystkich studentów i ich interesy, działającą poprzez swoje organy, w tym przez przewodniczącego i organ uchwałodawczy. Tworzą go studenci, wybierani na dwuletnią kadencję, w tajnym głosowaniu. Działa zarówno lokalnie – w ramach rad wydziałów, jak i globalnie – w imieniu wszystkich studentów uczelni. Przewodniczący samorządu ma głos doradczy w niektórych organach uczelni, przykładowo wchodząc w skład rady uczelni. Członkowie samorządu uczestniczą w opracowywaniu regulaminu studiów i zasad przyznawania stypendiów socjalnych, opiniując – wraz z rektorem – wnioski i ustalając ich wysokość w danym roku. Do kompetencji samorządu studenckiego należy również samodzielne określanie zasad wyboru przedstawicieli studentów do struktur decydujących o przyszłości uczelni, w tym do senatu i kolegium elektorów, decydujących o powołaniu nowego rektora, po upływie kadencji aktualnie urzędującego. Samorząd studencki wyposażony został zatem w szerokie kompetencje, z jednej strony w dużym stopniu decydując o funkcjonowaniu uczelni, z drugiej natomiast jest również organizatorem wielu, jednorazowych lub corocznie powtarzających się, imprez integrujących społeczność akademicką, takich jak przykładowo otrzęsiny i juwenalia. Warto zatem aktywnie angażować się działalność samorządu studenckiego, niezależnie od charakteru uczelni (publiczna, niepubliczna) i rodzaju studiów.

Część IV. Prezentacja celów i zadań uczelnianych kół naukowych

Działalność każdej uczelni wyższej, niezależnie od jej formy, polega przede wszystkim na przekazywaniu wiedzy oraz kształtowaniu postaw społecznych i hierarchii wartości. W spełnianiu tej podstawowej misji istotną rolę odgrywają studenckie koła naukowe, których celem jest rozwijanie zainteresowań studentów i prowadzenie badań naukowych, z aktywnym zachęcaniem nowych chętnych. Każdy student ma prawo założyć koło naukowe lub przystąpić do już istniejącego. Organizacja ta musi mieć minimum dwóch członków oraz opiekuna, wybranego spośród pracowników naukowych danego wydziału uczelni. Spotkania kół odbywają się mniej lub bardziej systematycznie, zajmując się różnymi tematami, w zależności od charakteru wydziału. Organizują również konferencje, w trakcie których studenci mają możliwość prezentowania wyników swoich badań. Studenckie koła naukowe są zatem przede wszystkim miejscem rozwijania zainteresowań, poszerzania wiedzy wykraczającej poza ramy wykładowe i ćwiczeniowe oraz samokształcenia i zdobywania nowych umiejętności, z drugiej zaś – mimo często niewielkich rozmiarów – są miejscem nawiązywania więzi społecznych i integracji swoich członków, które poszerzają swój zasięg wraz z uczestnictwem w większych seminariach, czy konferencjach naukowych. Aktywność w studenckich kółach naukowych sprzyja nie tylko rozwojowi wiedzy i umiejętności zawodowych, ale i postaw społecznych studentów, buduje bowiem zarówno więzi z uczelnią, jak i pomiędzy ich uczestnikami. Dużą rolę integracyjną odgrywają – organizowane przez koła naukowe – wyjazdowe warsztaty, które są okazją do zacieśniania przyjaźni i zawierania nowych znajomości, przy równoczesnym poznawaniu interesujących miejsc. Warto zatem zainteresować się działalnością studenckich kół naukowych na własnej uczelni.

Część V. Ogólne zasady funkcjonowania programu Erasmus+

W obszar procesów integracyjnych wpisuje się także program Erasmus+, który jest inicjatywą Unii Europejskiej, umożliwiającą zdobywanie międzynarodowego doświadczenia naukowego i zawodowego. Jednym z sektorów programu jest „Szkolnictwo wyższe”, w projekcie „Mobilność studentów i pracowników instytucji szkolnictwa wyższego wspierana przez fundusze polityki wewnętrznej”. Podstawowym celem tej inicjatywy jest wspieranie studentów i pracowników naukowych w podnoszeniu kompetencji poprzez uczestnictwo w międzynarodowych projektach. Realizatorem programu w Polsce jest Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, a do uczestnictwa w nim uprawnione są szkoły wyższe, ich studenci i pracownicy. Program Erasmus+ stwarza studentom możliwość studiowania za granicą – mogą wyjechać na jeden lub dwa semestry do zagranicznej uczelni partnerskiej, a także możliwość doskonalenia i nauki języków obcych. Daje również możliwość rozwoju osobistego, a przede wszystkim nawiązywania międzynarodowych kontaktów i przyjaźni, sprzyjając integracji kulturowej, które z pewnością będą procentować w trakcie dalszych lat studiów oraz w przyszłym życiu społecznym i zawodowym. Program Erasmus+ jest skierowany do studentów stacjonarnych i niestacjonarnych wszystkich kierunków i stopni (licencjat, magister, doktorat) uczelni wyższych publicznych i niepublicznych. Uczestnicy programu mogą ubiegać się o stypendium, pokrywające koszty podróży i utrzymania za granicą. Erasmus+ obejmuje różne formy mobilności, oferując ją również studentom niepełnosprawnym.

Część VI. Juwenalia i współczesne, studenckie „otrzęsiny”

Otrzęsiny mają w Polsce wielowiekową tradycję, korzeniami sięgając średniowiecza, gdy nazywane były „beania” i obejmowały wszystkich adeptów nauki, zwykle wiążąc się ze znęcaniem się nad pierwszorocznikami, co współcześnie nie jest praktykowane. Obecnie organizowane są na początku października, w studenckich klubach, przez starsze roczniki studentów dla nowo przyjętych, którzy – w formie zabawy – poddawani są pewnym rytuałom i próbom, jakimi są przykładowo wypicie niesmacznego napoju, czy zmierzenie odległości za pomocą zapałki lub zmywanie z siebie malunku. Celem otrzęsin jest integracja z grupą nowych roczników, które – po odbyciu tych rytuałów – stają się pełnoprawnymi członkami społeczności studenckiej. Otrzęsiny organizowane są dla wszystkich nowych studentów danej uczelni lub konkretnego wydziału, albo dla nowych studentów wielu uczelni równocześnie.

Juwenalia, czyli karnawał studencki lub dni kultury studenckiej, są dużym cyklicznym wydarzeniem o bogatej tradycji, korzeniami sięgający starożytnego Rzymu, gdzie odbywały się prywatne igrzyska o charakterze amatorskich widowisk teatralnych. W Polsce tradycja juwenaliów sięga XV wieku, gdy w Krakowie, corocznie w październiku żacy przejmowali władzę na uniwersytecie, hucznie bawiąc się i przechodząc korowodami przez ulice. Współcześnie tradycja ta powróciła także w Krakowie w latach 50. XX w., jako – obchody dni studenckich, przyjmując formy festynów, zabaw, koncertów i korowodów przechodzących ulicami miasta. Juwenalia w krótkim czasie przyjęły się praktycznie we wszystkich polskich ośrodkach akademickich, niejednokrotnie przyjmując nazwy związane z miejscem, przykładowo Juwenalia Śląskie, czy Częstochowskie, albo nazwy pochodzące od uczelni, przykładowo Marinalia – organizowane przez Akademię Morską w Szczecinie, czy Medykalia – organizowane przez uczelnie medyczne. Organizowane są zarówno przez uczelnie publiczne, jak i niepubliczne, w maju, przed letnią sesją egzaminacyjną i – niezależnie od nazwy – są dużym, zwykle trzydniowym świętem, gdy studenci przejmują władzę nie tylko nad uczelnią, ale czasem także nad miastami, otrzymując ich symboliczne klucze. Są równocześnie doskonałą okazją do integracji młodzieży akademickiej uczelni macierzystej ze studentami innych uczelni, poprzez uczestnictwo nie tylko w zabawach, korowodach i koncertach, ale także w konkursach, czy turniejach sportowych.

Część VII. Inne integrujące możliwości spędzania przez studentów wolnego czasu

We wszystkich, mniejszych i większych, ośrodkach akademickich odbywa się ponadto wiele innych, interesujących i integrujących młodzież studencką imprez międzyuczelnianych oraz międzywydziałowych i wydziałowych w ramach jednej uczelni, organizowanych dla studentów i przez studentów. Dla studentów pierwszego roku organizowane są przykładowo kilkudniowe wyjazdy integracyjne, łączące zwiedzanie interesujących miejsc z poznawaniem siebie nawzajem. Inne formy integracji studentów to przykładowo kameralne wydarzenia klubowe – spotkania przy muzyce, grach planszowych, czy turniejach bilarda lub ping-ponga. W wielu miastach funkcjonują mniejsze i większe kluby studenckie, które oferują wiele możliwości spędzania czasu wolnego, sprzyjając szerokiej integracji młodzieży akademickiej.

Doskonałym sposobem integracji studentów jest ich uczestnictwo w – mających w Polsce długą tradycję – uczelnianych klubach Akademickiego Związku Sportowego (AZS), oczywiście w zakresie indywidualnych zainteresowań i zdolności sportowych, realizowanych poza obowiązkowymi, podlegającymi zaliczeniom, zajęciami z wychowania fizycznego. W obszarze sportowej aktywności studentów zauważa się jednak pewien problem – uczelnie niepubliczne, zwłaszcza kształcące w systemie zaocznym, nie oferują zajęć z wychowania fizycznego.

W wielu uczelniach istnieją jeszcze inne, bardziej ukierunkowane możliwości integracji. Dla studentów o zdolnościach muzycznych, proponowany jest akces do chórów akademickich, których w Polsce działa kilkadziesiąt, odnosząc wiele sukcesów w kraju i poza granicami.

Część VIII. Podsumowanie i dyskusja

Omówienie poznanych treści. Pytania i odpowiedzi.

1. Informacje ogólne o programie Erasmus+

Program Erasmus+ to inicjatywa Unii Europejskiej, która umożliwi studentom zdobywanie międzynarodowego doświadczenia akademickiego i zawodowego. Program ten oferuje różnorodne możliwości wyjazdów na studia, praktyki zawodowe, a także udział w projektach i wymianach edukacyjnych w krajach partnerskich na całym świecie.

Program Erasmus+ w dziedzinie edukacji, szkoleń, młodzieży i sportu jest kontynuacją europejskich programów edukacyjnych realizowanych od 1998 r. Nadrzędnym celem inicjatywy jest wspieranie studentów oraz wykładowców w podnoszeniu kompetencji poprzez udział w międzynarodowych projektach. Europejski budżet programu na lata 2021–2027 wynosi aż 26,2 miliarda euro.

Narodową Agencją Programu Erasmus+ i jego realizatorem w Polsce jest **Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji**.

Link do strony internetowej <https://erasmusplus.org.pl>

Sektor Szkolnictwo wyższe jest jednym z sektorów, na które dzieli się program Erasmus+. Do uczestnictwa w tym sektorze uprawnione są szkoły wyższe, ich studenci oraz pracownicy. Oznacza to, że uczelnie mogą prowadzić wymianę zarówno studentów jak i kadry a także pracowników administracji oraz koordynować międzynarodowe projekty lub uczestniczyć w nich jako partnerzy. Uczelnia, która może wziąć udział w programie Erasmus + musi posiadać Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego.

2. Mobilność edukacyjna dla studenta

Dla studenta program Erasmus+ oznacza przede wszystkim możliwość:

- 1) studiów za granicą- studenci mogą wyjechać na jeden lub dwa semestry do zagranicznej uczelni partnerskiej, gdzie będą mogli studiować w swoim kierunku, zdobywając punkty ECTS, które zostaną uznane przez ich macierzystą uczelnię;
- 2) praktyk zawodowych- program oferuje możliwość odbycia stażu lub praktyk w firmie, organizacji lub instytucji za granicą, co pozwala zdobyć praktyczne doświadczenie zawodowe w międzynarodowym środowisku;
- 3) doskonalenia językowego i kulturowego- uczestnictwo w Erasmus+ to także okazja do nauki języków obcych i poznania różnych kultur, co sprzyja rozwojowi osobistemu i zawodowemu;
- 4) rozwoju osobistego i budowania sieci kontaktów- Erasmus+ daje szansę na nawiązanie międzynarodowych przyjaźni i kontaktów zawodowych, co może być cenne w przyszłej karierze.

Program jest otwarty dla studentów wszystkich kierunków i stopni studiów (licencjat, magister, doktorat). Uczestnicy programu mogą otrzymać stypendium, które pomaga

pokryć koszty związane z podróżą i utrzymaniem się za granicą. Więcej na temat stypendium w punkcie 4.

3. Rodzaje mobilności

W ramach programu Erasmus+ studenci mają możliwość skorzystania z różnych rodzajów mobilności, które umożliwiają zdobycie międzynarodowego doświadczenia akademickiego oraz zawodowego. Oto główne rodzaje mobilności dostępne dla studentów:

1) Mobilność na studia (SMS - Student Mobility for Studies)

Studenci mogą wyjechać na studia do zagranicznej uczelni partnerskiej na okres od 3 do 12 miesięcy. Uczestnicy programu realizują tam określony program nauczania, który jest uznawany przez ich macierzystą uczelnię dzięki systemowi ECTS (European Credit Transfer System). SMS umożliwia studentom uzyskanie międzynarodowego doświadczenia akademickiego, rozwój umiejętności językowych, a także poznanie nowej kultury.

2) Mobilność na praktyki (SMP - Student Mobility for Placement/Traineeships)

Program SMP umożliwia studentom odbycie praktyk zawodowych w przedsiębiorstwach, organizacjach lub instytucjach za granicą przez okres od 2 do 12 miesięcy. Praktyki mogą odbywać się w trakcie studiów lub w ciągu roku po ich ukończeniu (tzw. "graduate traineeship"). SMP to szansa dla studentów na zdobycie praktycznego doświadczenia zawodowego w międzynarodowym środowisku, rozwój umiejętności zawodowych i językowych, a co za tym idzie zwiększenie szans na rynku pracy.

3) Mobilność w ramach wspólnych programów studiów (Joint Master Degrees)

Erasmus Mundus Joint Master Degrees (EMJMD) to wspólne programy studiów magisterskich oferowane przez konsorcja uczelni z różnych krajów. Studenci spędzają czas na studiach w co najmniej dwóch różnych krajach uczestniczących w programie. Korzyści wynikające z EMJMD to przede wszystkim uzyskanie dyplomu wspólnego lub podwójnego, wysoka jakość edukacji w międzynarodowym kontekście, oraz stypendium pokrywające koszty udziału, podróży i utrzymania.

4) Mobilność na studia lub praktyki w krajach partnerskich (International Credit Mobility)

Erasmus+ umożliwia również mobilność z i do krajów spoza Unii Europejskiej, które są tzw. krajami partnerskimi programu. Studenci mogą realizować część swoich studiów lub praktyki w tych krajach, a także studenci z tych krajów mogą przyjeżdżać na wymianę do Europy. Mobilność ta to ogromna szansa na rozszerzenie horyzontów edukacyjnych poza Europę, jak i możliwość nauki w różnorodnych kontekstach kulturowych i akademickich.

5) Mobilność dla osób z niepełnosprawnościami lub z mniejszymi szansami

Program Erasmus+ oferuje dodatkowe wsparcie finansowe oraz dostosowane warunki mobilności dla studentów z niepełnosprawnościami lub z mniejszymi szansami (np. z trudnych warunków ekonomicznych lub społecznych). Oznacza to równość dostępu do międzynarodowego doświadczenia akademickiego i zawodowego oraz dodatkowe wsparcie w pokonywaniu barier związanych z mobilnością.

6) Mobilność mieszana – blended mobility (MB)

Blended Mobility w ramach programu Erasmus+ to forma mobilności, która łączy tradycyjne wyjazdy zagraniczne (fizyczna mobilność) z aktywnościami online (wirtualna mobilność). Taki model pozwala na większą elastyczność i dostępność programu dla studentów, którzy mogą łączyć naukę i współpracę międzynarodową zarówno w formie zdalnej, jak i na miejscu. W praktyce Blended Mobility dzieli się na:

a) wirtualna część:

- studenci uczestniczą w kursach, projektach lub współpracy online przed wyjazdem, w trakcie mobilności lub po powrocie. Może to obejmować zdalne wykłady, seminaria, grupowe projekty, warsztaty czy zadania wspólnie realizowane z zagranicznymi studentami;

- wirtualne elementy pozwalają na integrację i nawiązywanie kontaktów z uczestnikami z innych krajów, jeszcze zanim studenci spotkają się fizycznie.

b) fizyczna część:

- studenci biorą udział w krótkoterminowej mobilności fizycznej, zazwyczaj trwającej od kilku dni do kilku tygodni. Wyjazd ten może odbywać się na uczelni partnerską, gdzie uczestnicy spotykają się osobiście, aby kontynuować wspólną naukę, realizować projekty lub odbywać praktyki.

Korzyści wynikające z Blended Mobility to przede wszystkim:

- a) elastyczność- umożliwia studentom uczestniczenie w międzynarodowej mobilności nawet wtedy, gdy nie mogą wyjechać na dłuższy okres z powodu zobowiązań akademickich, osobistych czy finansowych;
- b) dostępność- uczestnictwo w części wirtualnej ułatwia udział w programie osobom, które z różnych powodów nie mogłyby wziąć udziału w długoterminowej mobilności zagranicznej;
- c) rozwój umiejętności cyfrowych- Blended Mobility wspiera rozwój kompetencji cyfrowych poprzez aktywne korzystanie z narzędzi online do współpracy międzynarodowej;
- d) integracja kulturowa.

Program Erasmus+ oferuje zróżnicowane możliwości mobilności, dostosowane do różnych potrzeb i celów studentów. Każdy z tych rodzajów mobilności jest okazją do zdobycia cennego doświadczenia, które może mieć istotny wpływ na rozwój osobisty i zawodowy.

4. Stypendium w ramach Erasmus +

Aby uzyskać stypendium dla studenta w ramach programu Erasmus+, należy przejść przez kilka kroków, które obejmują proces aplikacyjny oraz spełnienie określonych wymagań.

1) Krok 1: sprawdzenie oferty uczelni

Na większości uczelni znajduje się biuro lub dział odpowiedzialny za program Erasmus+. Tam uzyskasz informacje na temat dostępnych miejsc, partnerskich uczelni, terminów i wymagań. W biurze Erasmus+ dowiesz się, z którymi uczelniami zagranicznymi twoja uczelnia ma podpisane umowy w ramach Erasmus+.

2) Krok 2: spełnienie wymagań

Niektóre uczelnie mogą wymagać, abyś osiągnął określony poziom wyników akademickich. Sprawdź, czy spełniasz te kryteria. Wymagana jest znajomość języka, w którym będą prowadzone zajęcia na uczelni partnerskiej. Może być konieczne zdanie testu językowego lub dostarczenie certyfikatu językowego. Ponadto musisz posiadać status studenta, a więc być zarejestrowanym studentem uczelni wyższej (licencjat, magister, doktorat) i mieć ukończony przynajmniej pierwszy rok studiów (w przypadku studiów licencjackich).

3) Krok 3: złożenie aplikacji

W tym celu musisz wypełnić formularz aplikacyjny. Formularze można zazwyczaj znaleźć w biurze współpracy międzynarodowej lub na stronie internetowej uczelni. Będziesz poproszony o przygotowanie wymaganych dokumentów. Mogą to być CV, list motywacyjny, wykaz ocen (transcript of records), potwierdzenie znajomości języka obcego, oraz inne dokumenty wymagane przez twoją uczelnię. Upewnij się, że złożysz aplikację w wymaganym terminie. Zazwyczaj rekrutacja odbywa się raz lub dwa razy do roku.

4) Krok 4: proces selekcji

Niektóre uczelnie przeprowadzają rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami. Twoja aplikacja zostanie oceniona pod kątem wyników w nauce, znajomości języka i innych osiągnięć.

5) Krok 5: otrzymanie decyzji

Jeśli twoja aplikacja zostanie zaakceptowana, otrzymasz informację o przyznaniu stypendium oraz dalsze instrukcje dotyczące wyjazdu.

6) Krok 6: przygotowania do wyjazdu

Przed wyjazdem musisz uzgodnić i podpisać Learning Agreement – dokument, który określa przedmioty, które będziesz realizować na uczelni zagranicznej i które zostaną uznane po powrocie. Upewnij się, że masz odpowiednie ubezpieczenie zdrowotne, wizę (jeśli wymagane), oraz inne dokumenty potrzebne do wyjazdu.

7) Krok 7: wyjazd i realizacja programu

Po przyjeździe na uczelnię zagraniczną rozpocznij realizację programu zgodnie z uzgodnionym Learning Agreement.

8) Krok 8: powrót i rozliczenie

Po zakończeniu programu, uczelnia partnerska wystawi ci Transcript of Records, który będzie podstawą do zaliczenia przedmiotów na uczelni macierzystej. Będziesz musiał także wypełnić raport końcowy z pobytu w ramach programu Erasmus+.

Program Erasmus+ to doskonała szansa na rozwój, ale wymaga starannego przygotowania i zaangażowania w proces aplikacyjny. Nie należy się jednak go obawiać. Zarówno koordynator Erasmusa z twojej uczelni jak i uczelni, do której się wybierasz z pewnością zapewni ci wsparcie na każdym etapie przygotowania oraz realizacji programu.

5. Podsumowanie

Reasumując, program Erasmus+ jest doskonałą okazją dla studentów, aby poszerzyć swoje horyzonty, zyskać cenne doświadczenie i lepiej przygotować się do wejścia na międzynarodowy rynek pracy.

Więcej szczegółów można znaleźć w [przewodniku po programie Erasmus+ na 2024 r.](#)

Link do przewodnika:

https://erasmusplus.org.pl/brepo/panel_repo_files/2023/11/28/dnh7en/2024-erasmusprogramme-guide-pl.pdf

